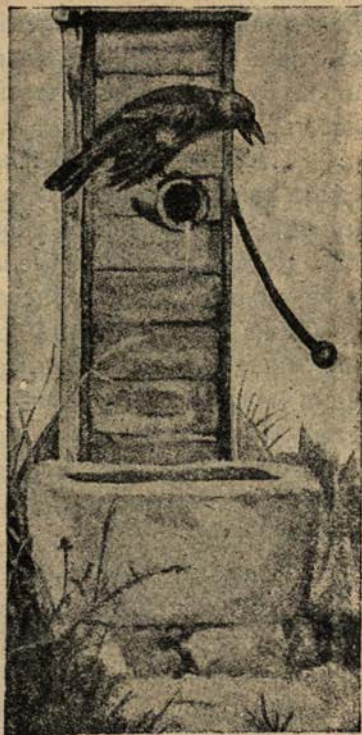

Единъ и сщцъ видъ иматъ тропическите гори презъ цѣлата година. Най-красиви сж тѣ, обаче, въ края на дъждовния периодъ. Но колкото и да сж красиви, толкова понѣкога сж страшни. На четвъртия день отъ нашия пжтъ маймунитѣ почнаха силно да викатъ и гората почна да се огласява отъ виковетѣ на ята чайки. Зло-

ещо почнаха да шумятъ листата, почнаха да се виятъ стеблата а дърветата и да скърцатъ клонетѣ имъ. Появи се страшна буря. Гигантскитѣ дървета затрещѣха подъ напора на урагана. Настжпи мракъ. Въ този мракъ, като

Папагалъ.

огнени змейове, проблѣсваха свѣтковицетѣ, придружени съ силни грѣмотевици. Завалѣ дъждъ. Но нека си кажемъ истината: не валѣше, а като че ли потоци се изливаха отъ небето. Ние се подслонихме подъ едно голѣмо дърво, завихме се съ горнитѣ си дрехи и всѣки мигъ чакахме да падне върху ни нѣкой грѣмъ и да намѣримъ смъртта си. Но за наше щастие, този гнѣвъ на природата не трая дълго време. Скоро бурята мина и ние пакъ продължихме пжтя си.